

ster inden 3die Behandling — og man saa gaar til 14 Assistentter med en Begyndelsesløn af 1,600 Kr., stigende til 2,200 Kr., altsaa i Gjennemsnit 1,900 Kr., bliver det 26,600, altsaa en samlet Udgift af 35,000 Kr., og drages dette Beløb fra den nuværende Udgift, 47,428 Kr. 04 Ore, bliver der et Overskud af 12,428 Kr. 04 Ore, som yderligere vil forøges, idet Bidraget for Kjedehjulet herefter skal indgaa i Statskassen. Der vil saaledes blive et betydeligt Overskud, og selv om det mulig ikke kan strække til til det kommunale Tilhyn, som jo skal have 35 Ore for hver Maskine, maa man ogsaa huske paa, at dette Lovforslag omfatter langt mere end hidtil. Dernæst skal jeg bemærke, at de nuværende Arbejdsinspektørers Løn, nemlig 3,000 Kr. plus 600 Kr. for teknisk Vistand og 450 Kr. for aarligt Efterhyn af Dampjædler giver ialt 4,050 Kr., saa synes jeg ikke, at man ret vel kan sætte Begyndelseslønnen lavere end til 3,600 Kr. Jeg anser ikke den Løn for høj, lige saa lidt som Assistenternes; thi Lønningspørgsmaalet er for mig — det vil jeg sige rent ud — i det foreliggende Tilfælde ikke det Afgjørende. Det Afgjørende for mig i dette Tilfælde er, at man faar dygtige Kræfter og dygtige Folk, der er inde i det Sag, de skulle have med at gjøre, og ogsaa Folk, der have saa megen Takt, om jeg saa maa sige, at de nogenlunde komue ud af det med Folk, uden at det altfor ofte kommer til Brud mellem Brugerne eller Gierne af Maskinerne og Tilhynet. Jeg vil saaledes anbefale Udvalget, at de følge Flertallet med Hensyn til Lønningerne saavel for Fabrikinspektørerne som for Assistenternes Vedkommende og ogsaa med Hensyn til Dagpengene, da jeg ikke kan indrømme, at disse ere for høje. De ere fastsatte i Overensstemmelse med, hvad der gjælder ifølge andre Love, og jeg kan henvise til Margarineoven og til flere Love. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

B. Solm: Jeg er paa det Rene med, at det foreliggende Lovforslag er af væsentlig Betydning for Arbejderen. Men naar man ikke har tilstrækkelig Fagkundskab overfor et saadant Lovforslag, saa at man grundig er i Stand til at bedømme det; er man i sine Udtalelser nødt til at anvende en vis Forsigtighed med Hensyn til Sagens tekniske Enkeltheder. Det Samme gjælder selvfølgelig for mit Vedkommende overfor dette Lovforslag. Man maatte jo antage, at naar et Udvalg har havt et Lovforslag under saa grundig Behandling, som dette Udvalg sikkert maa have havt i den temmelig lange Tid, det

nu har bestjæftiget sig med det, maa det være saa godt, at der ikke er stor Grund til at indvende Noget imod det. Jeg har længtes meget efter, at dette Lovforslag skulde komme fra Udvalget, og at det skulde blive til noget engang, fordi det er et af de saa Lovforslag, der i det Hele taget gribe ind i Arbejderforholdene og søge at forbedre Arbejderstandens Stilling med Hensyn til Arbejds Udførelse. Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at det nu er kommet, men jeg kan ikke negte, at de Bemærkninger, der faldt fra den sidste ærede Tale, om at der mulig kunde være Udsigt til, at i alt Fald han for sit Vedkommende under visse Forhold ikke kunde gaa med til Lovens Gjennemførelse endnu i denne Samling, dem finder jeg for mit Vedkommende beklagelig; thi jeg synes, man har ventet længe nok paa det. Naar jeg ser paa Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, og paa de Ændringer, der nu ere tilføiede, forekommer det mig, at der ikke kan Andet end paatrænge sig En den Betragtning, at det er Landboerne, der hovedsagelig have havt med Loven at gjøre. Thi det forekommer mig, at alle Ændringsforslagene, i alt Fald en meget stor Del af dem, hovedsagelig gaa ud paa at læmpe Forholdene ved Brugen af Landbrugsmaskiner. Jeg fortænter selvfølgelig ikke Landbrugerne i, at de se paa deres Interesser og søge at beskytte dem saa vidt som paa nogen mulig Maade gjørligt; men det, jeg meget gjerne vilde bede Landboerne tage i Betragtning, er, naar de varetage deres Interesser i mere omfattende Grad, end jeg for mit Vedkommende kunde ønske, da jeg taget Hensyn til, at de ikke skulle lade det gaa ud over Arbejderne. Der er mange andre Årsag, som Landbrugerne efter min Mening have Ret til at faae gjennemførte, mange andre Ting, de have Ret til at faae Læmpelser i, fordi Landbruget for os er saa overordentlig stort Byrde paa Landbruget, som burde læmpes, men jeg tror ikke, man gavner Landbruget i Længden ved at søge at fremme dets Interesser paa Beskøning af Arbejderne, altsaa i alt Fald ved saadanne Ting, hvorved Arbejderne blive mindre betryggede, og det er dog Noget, man forekommer mig at være kommen ind paa her. Naar man arbejder under besværlige og trykkende Forhold, som Landbruget gjør, er det naturligt, at man ser sig om efter Redningsmidler paa alle Kanter, hvor Landbrugets Interesser komme paa Tale, og skal der større Udgifter til, indskrænker man dem saa meget, man kan; men jeg tror ikke, man skal indskrænke Udgifterne altfor meget, naar denne Indskrænkning kommer til at gaa udover dem,